

Слава Збройним Силам Країни Рад!

АРМІЯ РЕВОЛЮЦІЇ, АРМІЯ НАРОДУ

Радянський народ в цьому році відзначає 52-і роковини Збройних Сил СРСР в обстановці зростаючої політичної і трудової активності, великого патріотичного піднесення в країні, викликаного підготовкою до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Оглядаючи минуле, радянський народ пишається тим, що Збройні Сили Батьківщини з честю пронесли бойовий прапор через всю історію першої в світі соціалістичної держави. Воїни з гордістю виконують свій патріотичний та інтернаціональний обов'язок.

В цей день наші робітники, колгоспники, інтелігенція урочисто і сердечно вшановуватимуть героїв, які громили полчища Денікіна, штурмували Перекоп і Волочаївку, боролись на Хасані і Халхін-Голі.

23 лютого зустрінуться друзі-сталінградці, які стояли на смерті в сорок другому, бійці, які під вогнем форсували Дніпро, і ті, хто бив прямою наводкою по фашистському рейстагу.

День народження Радянської Армії і Военно-Морського Флоту став всенародним святом тому, що в долі людей назавжди ввійшла бойова слава їх захисників, їх небачена хоробрість, мужність, готовність віддати все заради безпеки народу, його свободи.

Життя довело, що і наші могутні заводи, і гіганти енергетики, і безмежні колгоспні лани, і університети будувались і могли бути збудованими тільки під надійною охороною армії і флоту.

Радянські воїни бережуть найважливіше для створення нового суспільства — мир, відстояли

його в жорстоких боях з ворогом.

Готуючись до 52-х роковин Збройних Сил, колектив нашого університету, як і всі радянські люди, активно включився у всесоюзний місячник оборонно-масової роботи, який проходив з 23 січня по 22 лютого ц. р.

З ініціативи комуністів і комсомольців університету при активній участі партійної, комсомольської і профспілкової організацій, членів товариства «Знання» були проведені тематичні вечори, бесіди, вечори дружби з воїнами, воєнізовані походи по місцях бойової слави, екскурсії, змагання з військово-прикладних видів спорту, зустрічі молоді з Героями Радянського Союзу, армійськими і флотськими ветеранами, учасниками Великої Вітчизняної війни.

З хвилюванням відвідали студенти міста, зв'язані з героїчною історією нашого міста-героя, знайомились в музеях і кімнатах бойової слави з реліквіями і документами, які свідчать про подвиги радянських воїнів.

Все це дасть змогу нашій молоді глибше зрозуміти джерела масового героїзму, усунити, що в житті завжди є місце подвигу.

Партійний комітет нашого вузу спрямовує зусилля всіх комуністів і комсомольців-активістів на формування у молоді марксистсько-ленінського світогляду, класового підходу до різних явищ життя, виховання її на революційних, бойових і трудових традиціях Комуністичної партії, радянського народу та їх Збройних Сил.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ XXXVI

№ 6 (989)

23 ЛЮТОГО

1970 р.

Ціна 2 коп.

ВИХОВУЄМО ПАТРИОТІВ

ДТСААФ покликано широко пропагувати і розповсюджувати воєнні, воєнно-технічні, авіаційні і воєнно-морські знання, навчати своїх членів цим спеціальностям.

В рядах товариства виросло багато майстрів різних видів спорту, сотні тисяч спортсменів-розрядників, а в аероклубах країни одержали підготовку і удосконалення своєї майстерності багато льотчиків.

Велика робота по підготовці молоді до служби в Збройних Силах проводиться і в нашому університеті. Під керівництвом партійних організацій тільки в 1969 році на факультетах і окремих кафедрах, а також в масштабі університету було прочитано лекцій, доповідей і проведено бесід з воєнно-патріотичного виховання — 54. Ними було охоплено близько 4500 осіб.

Велику роботу в справі патріотичного виховання студентської молоді проводить Рада по воєнно-патріотичному вихованню, створена при парткомі університету і університетський клуб «Шляхами батьків». Справжнім центром воєнно-патріотичного виховання є кімната бойової слави. З великим бажанням наші студенти-допризовники брали участь у воєнізованій грі «Визволення», присвяченій 25-річчю з дня визволення міста-героя Одеси від німецько-фашистських загарбників. Учасники гри зайняли перше місце в Центральному районі, за що були нагороджені дипломом І ступеню і пам'ятним подарунком.

В травні 1969 року молодіжна команда університету під керівництвом І. Смольянінова зайняла перше місце серед команд вузів міста на змаганнях по орієнтуванню на місцевості. Важливим також воєннопатріотичним заходом є організоване відвідування мо-

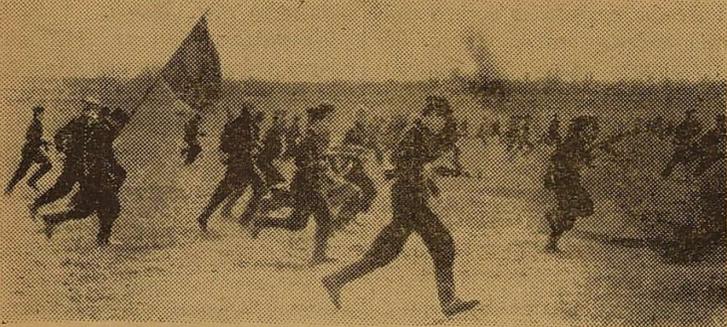
лоддю воєнно-історичних музеїв. Уже в цьому навчальному році майже всі студенти, майбутні воїни, побували в музеї історії військ Червонопрапорного Одеського воєнного округу і в музеї оборони Одеси.

В 1969 році з числа призовної молоді університету було підготовлено чимало значистів «ГЗБ».

Майстер стрілкової справи тов. В. Галайчук за цей же період підготував чимало кількості стрільців університету, які брали участь в стрількових змаганнях на першість вузів міста та області і зайняли другі призові місця, а три кращі стрільки за особисті результати (В. Сладков, Д. Солганик, Г. Бакман) нагороджені бронзовими медалями.

Протягом ряду років високі результати в стрільбі показують І. Кириченко, В. Токарев, В. Брядко та інші.

С. КОРШУНОВ,
заступник голови комітету ДТСААФ.

В ГОСТЯХ У ВОЇНІВ

Студенти перших курсів філологічного, історичного, юридичного факультетів і факультету романо-германської філології на запрошення воїнів Одеського гарнізону побували у них в гостях, ознайомились з побутом та життям. Гости оглянули учбові класи, ленінські кімнати, бібліотеки, спортивні майданчики, клуб.

Студенти ознайомились з героями частини, її героїчним шляхом та нагородами, одержаними частиною і її особовим складом, зброєю, яка в грізні дні війни допомогла розгромити ненависного ворога. Ознайомились також з відмінниками бойової і політичної підготовки, успіхами яких пишається частина.

Всі учасники екскурсії ще раз наочно переконались в багатогранній діяльності КПРС по зміцненню боєздатності країни і дальшому зміцненню радянських Збройних Сил.

Благородні серця

Без крові донорів неможливо уявити собі складні операції і лікування багатьох важких захворювань. Тому зараз, коли потреба в донорській крові, в зв'язку з останніми досягненнями медичної науки, різко зростає, у нас в країні продовжує рости патріотичний рух за безплатну здачу крові.

Дуже активно включилися студенти в цю патріотичну справу.

Слід відзначити, що наша молоді цілими групами (як другий курс історичного факультету, групи геолого-географічного факультету та інші) відгукнулись на цей заклик. Особливо активно виявили себе студенти факультету романо-германської філології П. Павленко, Т. Пілецька, І. Калустян, історичного — К. Ільницька, Г. Павловський, філологічного — Г. Бульба, Л. Азарова та інші.

Водії машин

У нашому університеті працює гурток шоферів-любителів. Багато студентів вивчають теорію будови автомобіля і правил вуличного руху. Серед таких студентів слід особливо відзначити М. Айрапетяна, Ю. Чухрія, Ю. Кремльова, Е. Скряйна та інших.

Є. ПОЛЕТАЄВ.

Вірні заповітам Ілліча

Ідучи за заповітами В. І. Леніна і славними традиціями наших доблесних воїнів, які в роки Великої Вітчизняної війни звершили великий ратний подвиг, будучи членами добровільного Товариства Червоного Хреста, наші студентки оволодівають знаннями і практичними навичками медичних сестер.

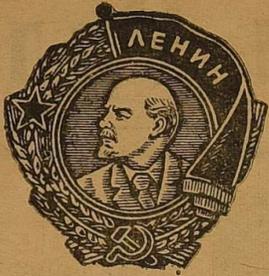
Результати іспитів показали, що зобов'язання домогтися тільки відмінних і добрих успіхів — виконуються. Так, з оцінками «відмінно» і «добре» склали іспити студентки другого курсу історичного факультету, англійського

відділення факультету романо-германської філології. Вони виявили особливо високі знання. Бездоганним ставленням до навчання відзначаються також студентки Т. Блохіна, Н. Нікітіна, Г. Бульба, Е. Гуськова, (філологічний факультет), С. Лобунець, Т. Зверева, Н. Петухова (біологічний факультет), В. Райх, Т. Амірова, В. Полянська, В. Попова і В. Савченко (факультет романо-германської філології), В. Штейн, Т. Волошенко, Л. Тищенко (історичний факультет) та багато інших.

М. ХАІТ.

На фото В. Решетнікова зліва направо: В атаку! (воєнізована гра); Раніш ніж сідати за руль... В радіогуртку.

Кавалери ордена Леніна

Багато викладачів, співробітників нашого університету — учасники Великої Вітчизняної війни, а зараз — трудівники мирного фронту. Вони нагороджені багатьма орденами, медалями. Серед інших нагород — і орден Леніна. Він прикрашає груди товаришів Л. Бочарова, П. Нікушина, І. Соколова, І. Шаури та Б. Чибаря.

У Бочарова Леоніда Миколайовича серед багатьох нагород і орден Леніна, яким його в 1957

році було нагороджено за багаторічну бездоганну службу в рядах Радянської Армії.

Під час Великої Вітчизняної війни Леонід Миколайович воював на багатьох фронтах. Він пройшов героїчний шлях аж до Ельби, де наші частини зустрілись з союзниками.

Зараз Леонід Миколайович — старший інженер проблемної лабораторії. Він, як і весь наш колектив, успішно трудиться на своїй ділянці роботи, готуючись гідно зустріти ювілей вождя.

Івана Олександровича Соколова добре знають в нашому колективі. Він вже багато років працює заступником голови проф-

спількового комітету університету.

До роботи в нашому вузі Іван Олександрович був військовим. Пройшов нелегкий шлях суворого воєнного періоду, не раз ризикуючи життям. За бойові заслуги він має багато нагород — 8 орденів і 7 медалей. І серед 8 його орденів — орден Леніна, яким його було нагороджено за відвагу, виявлену в останніх боях — за взяття Берліна.

Енергійний, діловий, Іван Олександрович зараз багато сил віддає нелегкій роботі на посту заступника голови профкому...

Іван Васильович Шаура теж пройшов нелегкий шлях. Він боровся на Волховському, а потім

Карельському фронтах. За героїзм, виявлений в боях з ворогом, та воєнні заслуги Іван Васильович нагороджений 8 медалями та 6 орденами. Серед орденів є і орден Леніна.

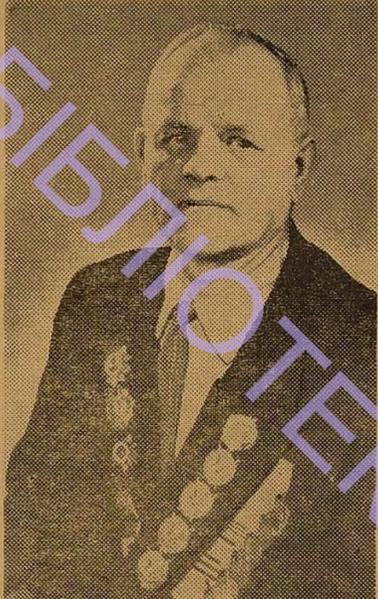
У нас Іван Васильович активно трудиться, виконуючи крім основної роботи велику громадську.

Старший інженер проблемної лабораторії Павло Гнатович Нікушин, який успішно працює зараз в нашому університеті, теж володар багатьох нагород. Удостоєний він також високої нагороди — ордена Леніна, який є свідченням того, як країна високо оцінила бойові заслуги офіце-

ра Радянської Армії.

Як активіста ДТСААФ, який веде велику громадську роботу в нашому вузі, знають Бориса Пилиповича Чибаря. Він теж чотири роки йшов нелегкою дорогою війни — дорогою між життям і смертю. На його грудях — п'ять медалей і чотири ордена, серед яких і орден Леніна.

Перед нами п'ять кавалерів ордена Леніна — високої нагороди, якою особливо пишаються ті, хто її носить. Адже з ім'ям великого вождя зв'язане наше сьогодення: вільне і щасливе життя, наша свобода, наші успіхи, наше право бути господарем країни.

На ФОТО (зліва направо): Л. М. Бочаров, І. О. Соколов, П. Г. Нікушин, І. В. Шаура і П. П. Чибар.

Розвиток В. І. Леніним марксистської концепції основного питання філософії

Загальне формулювання основного питання філософії дав Ф. Енгельс в своїй роботі «Людвиг Фейєрбах і кінець німецької класичної філософії». Дальший розвиток марксистської концепції основного питання філософії передбачає встановлення зв'язку між постановкою основного питання філософії і визначенням поняття «матерії».

Ставлячи питання про визначення поняття «матерія», Володимир Ілліч Ленін підкреслив, що таке визначення може бути одержано тільки шляхом співвіднесення його з поняттям свідомості. В той же час свідомість розуміється як відображення матерії, як похідне від неї. З точки зору теорії визначення, прийнятій в формальній логіці, наявне коло у визначенні. Однак іншого визначення гранично широких понять дати неможливо. Таким чином, В. І. Ленін формулює новий тип визначень, визначень гранично широких понять, стосовно до яких звичайні правила визначень, сформульовані у формальній логіці, повинні бути модифіковані.

Тим самим шляхом, яким дано ленінське визначення, може бути дане визначення інших пар, трійок і т. д. корелятивних філософських категорій. Так, наприклад: можуть бути визначені категорії речі, властивості і відносини.

Матеріалістичне розв'язання ос-

новного питання філософії в розумінні філософів-матеріалістів минулого означало визнання разом з первинністю матерії первинного характеру — стосовно свідомості, — також тих властивостей, що їх приписували матерії як її атрибути, таких як твердість, інертність, непроникивість і т. д.

Криза у фізиці початку ХХ століття була зв'язана з тим, що виявлені були відносний і перехідний характер цих властивостей. В. І. Ленін не шукає заміну цим властивостям. Він рішуче заперечує зв'язок матеріалістичного розв'язання основного питання філософії з визнанням первинності тих чи інших конкретних властивостей матерії стосовно до властивостей свідомості. Первинність має місце лише в плані гносеологічної визначності свідомості в цілому реальністю, яка існує поза цією свідомістю, тобто матерією в цілому.

Тому намагання збагатити ленінське визначення матерії, що має місце останнім часом як за кордоном, так і в нас, є вказівкою на те, що матерія перебуває в просторі і часі, у русі і, на наш погляд, свідчить про нерозуміння того нового, що зв'язано з постановкою основного питання філософії в роботі В. І. Леніна.

Свідомість і матерія — корелятивні поняття. Тому їх визначення повинно робитись таким чином, щоб будь-яка ознака, що вклю-

чається в зміст одного, відображалася відповідно в змісті іншого. Цього не можна сказати ні про простір, ні про час і навіть про рух. Поняття, наприклад, не обов'язково повинні мати розміри і тривалість. Відображення руху в понятті не обов'язково означає рух цього поняття.

Інша справа — теорія матерії в онтологічному плані. Тут не обійтись без фізики і взагалі природознавства.

Важливою рисою ленінської концепції основного питання філософії є підкреслення активності свідомості. Свідомість, будучи породжена матерією, не обмежується пасивним відображенням матерії. «Свідомість не тільки відображає, але й творить світ».

Це положення ми знаходимо у «Філософських зошитах» у зв'язку з розглядом Гегеля. Дехто вважає, що В. І. Ленін тут лише фіксує думку Гегеля. Однак з цим не можна погодитись. Гегель не міг розглядати свідомість як відбиття буття. Тоді він не був би ідеалістом.

У В. І. Леніна відображення і творчість не виключають одне одного. Свідомість може творити буття саме тому, що вона його відбиває.

А. УЙОМОВ,
професор, зав. кафедрою філософії.

У ГРАФІЦІ, ЖИВОПІСУ, СКУЛЬПТУРІ

Над образом Володимира Ілліча Леніна працювало багато майстрів радянського мистецтва. Вони створили велетенську Ленініану у графіці, живопису, скульптурі. Видавництва нашої країни випустили в світ до ювілею репродукції і плакати, виконуючи їх з великим поліграфічним смаком.

Ізомонтаж «Ленін», до якого ввійшли твори А. Герасимова, М. Андрєєва, С. Бродського та інших відомих му-

зичників, розповідає про життя й діяльність В. І. Леніна.

Календар-альбом на 1970 рік, випущений видавництвом «Художник РРФСР», оформлений репродукціями з творів кращих майстрів живопису, графіки, скульптури.

Політвидав видав виставку — «Ленін». Це підбір плакатів, з яких зібрано наочний матеріал, що відбиває основні етапи революційної діяльності вождя пролетаріату.

Вітаючи Тодора Павлова

Спільне засідання кафедр української літератури, теорії та методики літератури разом з студентами-філологами відбулось в нашому університеті. До нього спричинилась знаменна подія — 80-ліття від дня народження болгарського літературознавця-марксиста Тодора Павлова.

Після вступного слова завідувачою кафедрою української літератури професора А. В. Недзвідського виступив доктор філологічних наук Г. А. Вязовський. Він охарактеризував творчий шлях ювіляра, проаналізував ряд його творів, підкресливши, що праці Тодора Павлова є значним внеском в літературознавство.

На вшанування болгарського вченого прийшли працівники Болгарського Генерального консульства в Одесі, консул Асен Георгієв та віце-консул Анка Димитрова.

Про Тодора Павлова — людину і борця роповів консул Асен Георгієв. Учасники урочистого засідання надіслали на ім'я Тодора Павлова вітальну телеграму з щирим поздоровленням з ювілеєм та нагородженням орденом Леніна.

Лариса ДУЗЬ,
студентка філологічного факультету.

ЗА ЛЕНІНСЬКИМИ ПРИНЦИПАМИ

ПОЗДОРОВЛЯЄМО

11 лютого відбулися партійні збори нашого університету, присвячені підсумкам грудневого Пленуму ЦК КПРС. З доповіддю виступив секретар партійного комітету професор О. В. Сурилов.

— Доповідь Генерального Секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва, — сказав доповідач, — дає тверезу, реалістичну оцінку становища в країні та за її межами. Доповідь характерна включенням актуальністю, вона має пряме відношення до того, що робиться і в стінах нашого університету. Адже у нас є свої проблеми, є свої труднощі, є чимало недоліків.

Масштаби підготовки спеціалістів університетом для народного господарства розширюються з року в рік. Але ж виробництво визначається не лише кількістю, але й якістю. Країна потребує не просто спеціалістів, а хороших та відмінних спеціалістів. Тим часом у нас половина студентів учаться на «задовільно». А чимало їх мають і нездовільні оцінки, з великими зусиллями переходячи з курсу на курс.

Організуючи боротьбу за високу успішність, ми повинні мати чітку уяву про ті фактори, які впливають на успішність. Оце й є вузьке місце в нашій роботі. Соціологічна група, створена на механіко-математичному факультеті показала ряд інтересних моментів, які примушують задуматися над питанням про постановку лекційної роботи, проведення семінарських занять тощо. На одних з факультетських партійних зборах, присвячених питанням успішності, комуністи заявили, що середня школа дає нам не якісне поповнення. А від кого ж, як не від нас залежить якість нашого поповнення. Педагоги середньої школи — наші випускники.

Візьмемо проблему підручника. Стан у нашій студентській бібліотеці дуже невтішний. Навіть поганими підручниками студенти забезпечені не повністю. Цікавий розподіл коштів на підручники — на студента-заочника припадає лише 20% коштів, виділених на студента стаціонару. А на що ж заочнику розраховувати, як не на підручник? Лекції він майже не слухає, а в сільській бібліотеці і в вільному продажу підручників теж нема.

Знов і знов ми повертаємося до питання про виховання молоді, причому не лише в дусі відданості своїй Вітчизні, переконання в перевагах нашого суспільно-політичного ладу. Ми повинні також прищеплювати студентам любов до майбутньої професії. У нас в цій справі серйозні зриви: торік за призначенням не поїхали 78 випускників, а в 1968 році — 75 чоловік. У рішеннях грудневого Пленуму говориться про вартість виробництва. Так ось, підготовка спеціалістів з університетською освітою по гуманітарному профілю коштує державі в середньому 8, а по природничому — 12 тис. крб. Полічте, яку силу грошей витрачено марно за неяквою значачених випускників на роботу.

Доповідач зупиняється на пи-

На партійних зборах ОДУ

таннях про якість викладання, дисципліну, про культуру відносин поміж членами нашого колективу, про діловитість в роботі на інших дуже важливих справах в університеті.

Доповідь закінчено. Збори перейшли до обговорення її.

Першим слово взяв зав. кафедрою філософії, професор А. І. Уйомов. Кілька років тому, — говорить він, — філософію читали на старших курсах. Та ось заговорили про те, що це незручно, оскільки філософія не може бути використана в процесі викладання точних та природознавчих наук. Читання курсів діалектичного та історичного матеріалізму перенесли на другий і третій рік навчання. Внаслідок цього навантаження викладачів філософії збільшилося вдвічі, довелось приймати на кафедру багато нових людей і серед них частину й недостатньо підготовлених.

Тепер говорять, що викладання філософії слід перевести на старші курси, оскільки на молодших важко використати дані точних наук. Якщо міністерство вирішить це питання, викладачі філософії два роки будуть без роботи.

Отже колись таки доведеться створити якийсь спеціальний орган — лабораторію для дослідження раціональності, знаходження наукових критеріїв, з допомогою яких можна було б якось удосконалити систему управління науковим процесом. Щодо соціологічної лабораторії для вивчення учбового процесу, то це справа хороша, але не слід нею обмежуватися, оскільки успішність не єдиний критерій, яким вимірюється діяльність вищого учбового закладу.

Питанню піднесення дисципліни присвячує свій виступ викладач М. Г. Ольшевський. Процент відвідування занять студентами знижується часом до 70. Особливо погіршується справа в дні, які передують великим святкам та після святкових, післяканикулярні тощо. Не треба доводити, як численні пропуски позначаються на учбовому процесі, на засвоєнні матеріалу. Тов. Ольшевський зупинився також на питаннях патріотичного виховання студентів.

На трибуні зав. кафедрою фізіології рослин професор Г. В. Ткаченко. Розповідаючи про виконання соціалістичних зобов'язань, взятих колективом кафедри, тов. Ткаченко критикує господарську частину за тенденцію перекаласти деякі свої функції на деканати, наводить ряд прикладів для підтвердження цього положення. Особливо неприємним був випадок зі складанням проектно-документації на будівництво такого важливого об'єкту як гідробіологічна станція, база для виробничої практики у Савранському лісі та ін.

Професор О. В. Богатський відзначає, що рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС зобов'язує комуністів більш критично ставитись до своєї роботи. Наш університет домігся певних успіхів. Але було б дивним, коли б їх не

було. Адже наш обов'язок полягає в тому, щоб сприяти розвитку нашої вищої школи. Тому слід тверезо і критично ставитись до кожного досягнутого успіху.

В зв'язку з цим виступаючий зупиняється на двох питаннях. Він відмічає, що зимова сесія 1970 року складає 91,1 процента. Це більше, ніж в зимову сесію (вона складала 87 процентів) і літню сесію (82 процента) минулого року. Результати зимової сесії — результат значної роботи партійної, комсомольської і профспілкової організацій та адміністрації. Але це лише перший успіх. Не треба забувати, що й при цьому проценті успішності в університеті на всіх трьох видах навчання є до 1500 боржників, що до 50 процентів студентів мають задовільні оцінки. Звідси — завдання комуністів: закріпити перший успіх і далі працювати в напрямку стабільного підвищення успішності.

Потрібно з перших же днів другого семестру розпочати підготовку до літньої екзаменаційної сесії. До першого березня повинні бути вирішені питання з боржниками. Треба провести на всіх курсах виробничі збори, присвячені цій проблемі.

Виступаючий зупиняється також на ряді інших заходів, яких необхідно вжити для зміцнення досягнутого успіху.

Друге питання — наукова робота. Професор О. В. Богатський відзначає, що в цій галузі у нас за 1969 рік є певні успіхи. Але ще більше — невирішених завдань, бо вимоги до наукових досліджень з кожним роком зростають. Зараз головне завдання — збільшити внесок університету у вирішення конкретних проблем науково-технічного прогресу країни. Дуже гостро ставиться питання впровадження у виробництво результатів досліджень. Тут нам доведеться багато попрацювати.

Студент IV курсу фізичного факультету М. І. Рябов присвятив свій виступ підсумкам зимової сесії.

— З учбового часу, — говорить він, — слід більше годин давати на семінарські заняття. Тісніший контакт між лектором і студентом позитивно впливатиме на результати сесії.

Професор К. Д. Петряєв, зав. кафедрою нової та найновішої історії приволяє свій виступ питанням міжнародного становища, необхідності вести роз'яснювальну роботу серед студентів, посилити патріотичне виховання молоді в напрямку підвищення ідейної загартованості, пильності, викриття підступних та зловісних планів імперіалістичних кіл.

— Як доповідь так і виступи породжують багато думок, — сказав професор В. П. Цесевич, — зав. кафедрою астрономії. — Наука, настільки швидко збагачується інформацією, що на стику наук безперервно народжуються нові науки. А чи вводимо ми наших студентів в курс досягнень сучасної науки і чи заглядаємо далеко наперед?

Успіх технічного прогресу загально залежить від сміливості дерзання молодого спеціаліста. Звичайно нові відкриття, приходять до молоді, але для цього вона повинна дивитись далеко вперед. Наше завдання — постаратися піднятися і заглянути в ту науку, якою вона буде в 1980 році. Університет має такі можливості, оскільки у нас є спеціалісти, які ми маємо право вибирати. Слід серйозно продумати програму тих курсів, які ми читатимемо в майбутньому році, через рік, через два роки, поєднуючи їх з нашою дослідною роботою, з нашими інтересами. Ось і в нашій галузі, народилися нові науки — радіоастрономія, місячна топографія. У нас нема радіотелескопу, можна посилати людей до Харківського університету, де він є. Загалом щодо нашої матеріальної бази: найгірше — це бідність бібліотеки. І знов таки — необхідно добитися права видавати свої труди.

Секретар комітету комсомолу Т. Ткаченко повідомив збори, що великий загін комсомолів університету готується гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Він зазначив, що поряд з успіхами в роботі комсомольських організацій ряду факультетів є і недоліки. Недостатня робота ведеться по підбору і розстановці комсомольських кадрів багатьма партійними і комсомольськими бюро факультетів, а тому часто змінюються секретарі комсомольських організацій, відсутня спадкоємність, не проводиться навчання активу.

Комітет комсомолу з учбовою частиною, парткомом провів ряд заходів, спрямованих на підвищення успішності. І це дало певні результати. В цю зимову сесію підвищилась успішність на філологічному, юридичному, біологічному факультетах та факультеті романо-германської філології.

Зараз комсомольці активно готуються до завершального етапу Ленінського заліку.

Партійні збори прийняли одностайно розгорнуте рішення, спрямоване на поліпшення справи підготовки спеціалістів для народного господарства, на те, щоб колектив університету приклав усіх зусиль і гідно зустріти славний ювілей — сторіччя з дня народження В. І. Леніна.

22 лютого минуло 50 років з дня народження завідуючого кафедрою загальної фізики доцента Дмитра Івановича Поліщука.

Дмитро Іванович — вихованець нашого університету і вся його діяльність тісно пов'язана з ним. Навчання в університеті було перерване віроломним нападом фашистської Німеччини. Наступні чотири роки на фронтах Великої Вітчизняної війни. Перемогу він зустрічає у Празі.

Після повернення з фронту Дмитро Іванович закінчив фізико-математичний факультет і як один з кращих студентів був залишений при університеті. Після захисту кандидатської дисертації Дмитро Іванович успішно поєднує учбово-наукову і громадську роботу.

Створено фізичний факультет і Д. І. Поліщук одногосподно обирається його деканом. Під керівництвом Дмитра Івановича фа-

культет розширюється, відкриваються нові кафедри, проблемні лабораторії.

Партія і уряд високо оцінили заслуги Д. І. Поліщука, нагородивши орденом Слави III ступеню, орденом Червоної Зірки, трьома медалями за військові подвиги та Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР за час роботи в університеті.

Дмитро Іванович Поліщук користується заслуженою повагою всього нашого колективу. Комуністи обрали його членом партійного комітету університету.

Сьогодні всі поздоровляють Дмитра Івановича з 50-річчям і бажають великих творчих успіхів, і всього найкращого у його житті.

**ДЕКАНАТ, ПАРТБЮРО,
КОМСОМЛЬСЬКЕ БЮРО
ТА ПРОБЮРО ФІЗИЧНОГО
ФАКУЛЬТЕТУ.**

Вшанування ювіляра

17 лютого в конференц-залі ректорат, партком, кафедри суспільних наук вшанували доцента кафедри Історії КПРС Івана Григоровича Леонова в зв'язку з 70-річчям з дня народження і 50-річчям трудової, науково-педагогічної і громадської діяльності.

Ювіляра тепло привітали секретар парткому університету О. В. Сурилов, в. о. ректора професор О. В. Богатський, завідувачі кафедрами суспільних наук: професор А. І. Уйомов, професор І. В. Ганевич, доценти О. Г. Лобунець, Д. М. Щербаков, профе-

сор Д. Г. Елькін, доцент В. Т. Ружейников, професор В. П. Колмаков, колишній аспірант кафедри (нині завідувачий лекторською групою обкому КП України) Д. М. Орехов представник Кишинівського університету та інші.

На адресу ювіляра надійшло багато поздоровчих телеграм з Москви, Кишинева, Молдавської Академії наук, університету, Ставропольського крайкому партії, Ростовського пединституту, Міністерства освіти, кафедр марксизму-ленінізму вузів міста Одеси та ін.

В. СИДОРОВА.

На честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна в університеті було оголошено конкурс на кращі оповідання, нарис, кореспонденцію, вірш, фотографію і т. д. Конкурс зацікавив членів нашого колективу. Чимало матеріалів надіслали нам наші читачі. Сьогодні ми друкуємо частину з них.

С. КИРИЛОВИЧ.

КОМУНІСТИ

Цвіте мій край — великий край свободи,
І перемогами квітчає світлу путь.
З неволі Жовтнем звільнені народи
До комунізму ленінці ведуть.
Беруть розгін, долають лихоліття,
Наснаги повні, в творчому огні.
За нами юнь — весни зелене віття
Вітчизни буйні квіти весняні.
У майбуття Ілліч вказав дорогу.
І не зіб'ється комуніст з путі.
Свій партквиток, як прапор перемоги,
Несе, як Ленін ніс квіток в житті.
Нам, комуністам, місце в авангарді,
Де відчуття і ліктя, і плеча,
Бо комуністи — гвардія із гвардій,
Непереможна сила Ілліча.
За нами, юнь! Ми Леніна солдати
Мобілізовані Вітчизною у рать
Тих, хто розбив тюрми залізні грати,
Хто комунізм уміє будувати.
Хай ворогів немало є на світі,
За океанами їх безліч, тьма—
На Авеню, Бродвеї, Уолл-Стріті...
Іх лад для гноблених — неволя і п'яма.
Хай скаженіють золотом, зігріті,
На них історія кладе свою печать.
А комуністи — всі, що є на світі,
То ленінська непереможна рать.

В. ГРИЦАЄНКО.

ВІДПОВІДЬ МОРЯКУ

«...здесь очень жарко, солнышко в зените, воздух липкий от влаги. Часто вспоминаю Одессу. Пройтись бы по Дерибасовской, встретить друзей... Когда это будет? Сейчас у вас осень, моя любимая пора года. Особенно хороша она в моем родном Киеве, настоящая золотая осень, когда воздух прозрачно синий и отчетливо видна ГЭС с Владимирской горки; когда солнце еще немного греет...»
(З листа моряка).

Настала осінь. Тиха і мовчазна.
Суха і тепла, зовсім без дощів.
Неначе квітень — сонячно та ясно.
Не чути тільки гомону птахів.
У нас вже осінь...
А над Вами спека
І тільки хвилі й хвилі навкруги...
Вам згадується дівчина далека,
І Київ, і Дніпровські береги...
І, мабуть, осінь, що тепер у ріднім місті...
Яка там осінь! Справді золота!
В алеях парків килими із листя,
Що з Київських каштанів обліта...
У синьому, яскравому повітрі
Така прозорість і далечина,
Що навіть з Володимирської гірки,
Як на долоні, ГЕС видна...
І все це в променях блискучих сяє,
Горить все жовто-золотим вогнем,
І легко дихати, і віриш — не вмирає,
Все оживає цим чудовим днем!
Від спогадів неначе би легчає.
У морі без цього не обійтись.
І так прикрутить моряка, буває,
Як кажуть люди, тільки-но держись!
У нас вже осінь...
А над Вами спека...
І тільки хвилі й хвилі навкруги...
Далеко рідний край, далеко!
Не скоро ще Вітчизни береги!
Та руки Ваші міцно руль стискають,
І посмішка пробігла по вустах.
На серці спокій — вдома Вас чекають
І люба дівчина, і рідний дах.

В. СИНЕЛЬНИКОВ.

КОСМОС И ЧЕЛОВЕК

— Я Космос...
— Я Космос,
Веками дремал,
Покой бесконечный
Меня окружал.
— Я Космос,
— Я Космос...
Кто властной рукой
Посмел дерзновенно
Нарушить покой?
— Я Космос,
— Я Космос...
— А я — Человек,
Трудом создающий
Космический век.

Калинівка... Вітер співає нам
пісню,
Що чайки на крилах із моря
несуть.

Тремтливі акації черкають
листям,
Коли на побачення в сутінках
йдуть.

Там зорі з небес на лиман
опустились,
Гойдаються тихо на хвилях
у тьмі

І верби-подруженьки ніжки
помили
У теплій, прозорій, зірчастій
воді.

ЛАГІДНА хвиля набігає на
берег, відкочується назад і
тихо зітхає від того, що не виста-
чило сили — докотитися туди
де синіють волошками хати, до
високовольтних ліній і аж ген до

Автор етюду разом зі своїми
однокурсниками працювала на
збиранні врожаю в колгоспі
с. Калинівки.

Чайка

виноградників, де на пагорбі сто-
їть нова школа. Здалеку здається,
що то не новобудова біліє, а ве-
личезна чайка залетіла сюди з
моря і сіла відпочити на березі.

Нова школа... Широкими вік-
нами, білосніжними стінами вдив-
ляється вона в морську далину,
завмерши, як дівчина, що чекає
коханого. Вона чекає вихованців.

Йду світлими коридорами і ба-
чу, як білоголове хлоп'я, тисну-
чись до мами, несміливо пересту-
пає твій поріг. А потім... роки,
роки.

Перші проміння сонця збира-
ють твої вікна і шлють в долину,
говорючи людям, що настав уже
день. Так збираючи і конденсую-

чи зерна наук, ти щедро будеш їх
дарувати дітям.

Одне за одним будуть виходи-
ти з-під твоїх крил покоління ви-
хованців. В твоїх стінах оживуть
незабутні герої і, надихаючи ви-
сокими ідеалами людяності, по-
ведуть твоїх чаєнят по широких
дорогах життя і мудрості, бороть-
би і надії.

Твій політ почався в дні сла-
вного п'ятдесятиліття. То славет-
хай буде той рік, хай буйним па-
ростям зійде те світле, значне і
нове, хай вікна твої, дивлячись
на лиман, зустрічають перші про-
міння сонця, а класи твої щоро-
ку вітають першокласників.

Щасливого польоту тобі, моя
мила чаєчко!

Наташа ТАЛМАЗАН.

ГОЛОСУЮ

Презираю
условность,
«в мире
все
относительно».
Пресловутая
скромность
в нашем ритме
губительна.
Не терплю
молчаливых
и расчетливых
схем
из среды
справедливых
разрешенных
систем.
Презираю
нелепость!
Все
во власти
людей.
Ненавижу
за слепость,
ведь
прозренью.
сильней.
Не для нас
этот
лозунг...
«Проживи
незамеченными» —
человеческий
мозг
воплощается
в вечном.
Вижу
в помыслах дерзких
я
величье души.
Голосую —
за резких,
чтобы не было
лжи.
Презираю
за низкое.
Нет!
Не нужно мне
скромное.
Счастье,
чтоб исполненное —
я
люблю все
огромное.

Сторінку підготувала
редколегія стінної га-
зети «Філолог».

Юність нашої країни.

Фотоетюд В. СИНЕЛЬНИКОВА.

В. ПІДДУБНЯК.

Олена КУРИСЬКО.

Ф. П.

Люблю я мріяти об тій порі,
Коли лиш нічка світить ліхтарі,
Коли спадають зорі жовтолистом,
В реклам миських влітаючись намистом,
Коли одеські сині вечори
На обрії зав'язуються туго,
А Шлях Молочний терпне у
примрузі...
Люблю я мріяти об тій порі.

* * *

А сходи ввись, — як паростки життя —
Вивершуються дужо на осонні,
Над ними неба хустка, наче стяг,
А тиша колеться на звуку многодзвонні.
Сходинка кожна — історична грань...
(І бачу Боффо в колориті креслень).
А вихлюпами — вигалпи світань,
Якими вишита вся сонячна Одеса.
Дзвінкий граніт у пісню простота,
Він рідний нам, як зустріч на перонах...
Он день на крилах підійма літак,
Біліють кораблі на моря гонах.

* * *

И белый парус стал
волшебно алым,
Закат упал на гребне
синих волн,
И море ластится
к ногам усталым,
И берег тайн невысказанных
полн...